

[Kaj Hansen.]

tis ordfører sagde, da forslaget var til behandling tidligere på året; det var en afvisning af forslaget. Det er ikke en afvisning af de problemer, forslaget rejser, men vi mener ikke, at den måde, man vil løse problemerne på i forslaget, er den rigtige. Vi finder, det er forkert at indføre nogle nye principper på den ene og den anden facon, og derfor kan vi ikke medvirke til forslagets gennemførelse.

Ordføreren for forslagsstillerne (Tange) (FP):

Jeg har jo ikke meget at takke de forskellige ordførere for. Jeg forstår, at man nærmest betragter det som en form for beskæftigelsestera-pi, at vi har fremsat dette forslag igen.

Jeg vil gerne lige til hr. Poul H. Møller sige, at lovforslaget ikke er forkastet her i tinget; det har kun været til første behandling. Vi nåede ikke at få forslaget behandlet i udvalg. Jeg stillede forskellige spørgsmål til justitsministeren, som man ikke ønskede at besvare, fordi man havde nedsat denne arbejdsgruppe, der skulle arbejde med problemerne.

Men jeg har åbenbart taget fejl. Jeg havde forstået det sådan, at ingen er over og ingen ved siden af folketinget, og at det derfor også måtte være naturligt, at når et af folketingets partier fremsætter et lovforslag, behandler man dette lovforslag, man putter det ikke ned i en skuffe og siger, at man ikke vil behandle det lovforslag, fordi man har nedsat en arbejdsgruppe til at behandle problemerne, en arbejdsgruppe, som så kan sidde i flere år og beskæftige sig med problemerne, uden at man kommer videre. Det mener jeg under ingen omstændigheder kan være rigtigt. Når fremskridtspartiet fremsætter et konkret lovforslag, mener jeg, det må være dette tings og justitsministerens pligt at hjælpe os med at få konsekvenserne og hele lovforslaget undersøgt til bunds, sådan at man kan få redegjort for, om det er et fornuftigt og godt forslag.

Jeg er selvfølgelig af den opfattelse, at det er et ualmindelig godt forslag, hvis gennemførelse vil være med til at begrænse antallet af tvangsauktioner. Det skulle jo netop være regler, der gjorde det muligt at gribe ind, inden man får tvangsauktion, og som medfører, at en person kan få sin ejendom solgt, inden kreditorerne forlanger den solgt på tvangsauktion. Derfor er det også forkert, når fru Elsebeth Kock-Petersen siger, at hun mener ikke, en skyldner

skal have lov til at sælge sin ejendom på den måde, der er foreslået i lovforslaget, fordi han ikke skal have lov til at slippe af med sine forpligtelser. Det er en direkte misforståelse. Man slipper ikke af med en eneste af sine forpligtelser ved at gøre det på den måde: man har jo stadig væk gælden over for den tidligere ejer, debitor, og denne kan forfølge den i aktiver uden for ejendommen. Det er jo også sådan, at man med hensyn til konkurs selv kan indgive sin konkursbegæring og få sit bo behandlet. Derfor kan jeg ikke se, der skulle være noget i vejen for, at den, der har en fast ejendom, som er blevet overprioriteret, skal kunne sælge den bedst muligt på den måde, at han kommer i skifteretten med købstilbud, og således at pant-haverne, hvis der ikke er nogen af dem, der vil give mere for ejendommen, erklærer sig indforstået med denne overdragelse. Det vil være det bedste for ejeren og dermed også det bedste for samfundet, fordi man undgår en masse omkostninger og en masse besvær med tvangsauktioner, som jo kan trække ud, og som er forbundet med meget store omkostninger.

Jeg praktiserer som advokat ude i provinsen, og jeg har utallige gange oplevet, at man kunne have løst problemerne for ejeren af en ejendom, han ønskede at sælge, men ikke kunne sælge, fordi den var overprioriteret, hvis vi havde haft regler som foreslået i dette lovforslag. I så fald ville han kunne være sluppet af med ejendommen på en fornuftig måde, men det kan han ikke efter de nugældende regler, hvor den skal over en tvangsauktion. Dette medfører omkostninger, og det medfører som regel også, at sælgeren får en lavere pris for ejendommen, hvilket igen resulterer i, at han efter tvangsauktionen skylder endnu mere til de panthavere, som ikke har fået dækning.

Under behandlingen i udvalget skal vi have forskellige spørgsmål besvaret fra de organisationer og foreninger, der har forstand på disse ting og beskæftiger sig med dem – jeg tænker her på Realkreditrådet og Danmarks Sparekasse- og Bankforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Dommerforeningen og Advokatrådet og ejendomsmæglerorganisationerne – og jeg er helt overbevist om, at alle de organisationer, der har med det at gøre, eller i hvert fald mange af dem, vil anbefale lovforslaget til gennemførelse.

Jeg skal ikke undlade at sige, at det er min opfattelse, at den arbejdsgruppe, der er nedsat,